

kommune er den, der er nærmest til at tilrettelægge den kommunale strategi for borgerinddragelse; at den tilrettelægges ud fra lokale forhold, som jo varierer hen over landet – varierer mellem de steder, hvor, jeg havde nær sagt, husene er bygget oven på hinanden, og de steder, hvor der er lidt længere afstand mellem husene. Det vil være paradoksalt, hvis vi med en reform, der i øvrigt decentraliserer, følger op med en ambition om at fjernstyre nærdemokratiet.

Det er indlysende, at en lokal strategi også er det, der giver mest ejerskab til strategien, og derfor er frihed og plads til forskellighed nøgleord, når jeg skal liste regeringens principper for udvikling af nærdemokratiet op.

Kommunernes tilgængelighed for borgerne og samspillet med det civile Danmark indgår også i principperne for udviklingen af et godt og velfungerende nærdemokrati, men selvfølgelig gør principper det ikke alene. De skal understøttes, også af centrale initiativer, der fremtidssikrer det nære demokrati, som det også er forudsat i oplægget til debatten i dag.

Derfor understøtter regeringen principperne med en række forskellige initiativer omkring styrkelsen af nærdemokratiet. Vi startede med at nedsætte Tænketanken om Nærdemokrati, som jo også indgår i oplægget til forespørgselsdebatten i dag, og jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg på mange måder er rigtig glad for det resultat, der er kommet fra tænketanken. Dels er det nogle meget klare anbefalinger, som tænketanken har angivet, og der er enighed om de mest centrale anbefalinger, dels harmonerer anbefalingerne med de grundlæggende principper, som regeringen har for et godt nærdemokrati. Det gælder navnlig anbefalingen om at udarbejde en lokal strategi for nærdemokratiet, om lydhørhed, om tilgængelighed, om decentralisering og om, at kommunerne skal have et offensivt samspil med det civile Danmark.

Kl. 14.20

Det er også derfor, jeg valgte at sende redegørelsen fra tænketanken ud til alle landets kommunalbestyrelser til inspiration. Jeg har ved samme lejlighed fortalt kommunalbestyrelserne, at det er et område, som regeringen vil følge nøje i de kommende år, og at vi vil vende tilbage i foråret 2008 for at samle op på de tiltag, den enkelte kommunalbestyrelse har gjort, de erfaringer, man har indhøstet. Derfor vil jeg selvfølgelig også følge op her efter valget den 15. november ved at sende denne redegørelse til de nyvalgte sammenlægningsudvalg.

Jeg har en forventning om, at de nyvalgte kommunalbestyrelser, som altså i det første år optræder som sammenlægningsudvalg de fleste steder, vil tage anbefalingerne og de gode eksempler til sig. Det er ikke sådan en løs forventning jeg har, den hviler sådan set også på den dialog, jeg har haft lejlighed til at have med en række sammenlægningskommuner, som jeg har besøgt her i løbet af efteråret, hvor jeg har haft lejlighed til med de styregrupper, der forbereder sammenlægningen tværpolitisk, at diskutere nogle af de udfordringer, man sidder og slås med. Det er mit meget, meget klare indtryk, at landets kommuner, uanset hvor i landet man finder dem, og uanset hvilken politiker – partipolitisk – der sidder for bordenden, er meget opmærksomme dels på de udfordringer, som selvfølgelig ligger i at tænke nærdemokrati i en større enhed, dels de muligheder, der ligger i at tilrettelægge en sammenhængende strategi for borgerinddragelse og decentralisering.

Jeg har en meget klar oplevelse af, at spørgsmålet er et vigtigt punkt på dagsordenen i sammenlægningsprocesserne rundt omkring i landets kommuner. Det handler om, at kommunerne skal forholde sig til rammerne for brugerbestyrelser, og hvad brugerinddragelse skal bruges til. De skal overveje, hvilken struktur kommunen skal have for inddragelse af forskellige interessegrupper, de skal tænke over mulighederne for decentralisering, og de skal sørge for, at der er en enkel og ligetil måde at komme i kontakt med kommunen på, f.eks. ved at udpege en tovholder, som det foreslås af tænketanken.

De skal i dialog med foreningerne og overveje, om foreningerne kan spille en rolle i den kommunale opgavevaretagelse, f.eks. idrætsforeningerne på forebyggelsesområdet, og de skal tage højde for de yngre generationers helt anderledes måde at involvere sig på, f.eks. på ad hoc-basis i afgrænsede projekter for en begrænset tid i stedet for sådan et livslangt engagement i en forening i pagt med den danske foreningstradition – og meget mere.

Det, der er det helt vigtige her, er, at de nye kommunalbestyrelser har det her som et fokusområde: at prioritere at satse på inddragelsen af borgerne. Tænketanken har jo, kan man sige, bredt håndteret hele det her område. Man har i særlig grad jo også fokuseret på skoleområdet, hvor man anbefaler decentralisering og udnyttelse af de eksisterende lovmæssige rammer for delegation.